

I. MUZIEK

Van jongs af aan speelde muziek een grote rol in mijn leven. Wellicht komt dat doordat mijn ouders in een koor zongen en mijn oudste broer trompet speelde bij de plaatselijke harmonie. Alhoewel beide genres niet bepaald de mijne waren, werd de liefde voor muziek hierdoor op een of andere manier bij mij aangewakkerd. Ik luisterde naar radio Veronica, kocht muziekbladen en speelde alle solo's vlekkeloos na op mijn linkshandig afgestemde luchtgitaar.

Vanaf mijn achtste jaar werd de interesse voor muziek wat serieuzer. Van mijn zakgeld kocht ik platen, die ik op mijn tweedehands pick-upje draaide. Shocking Blue, Focus, Jan Akkerman, Herman Brood, Golden Earring, Crosby, Stills, Nash en Young, David Bowie, Ekseption, Mink DeVille, The Doors, The Rolling Stones, Brainbox, U2, Rod Stewart & The Faces, John Mayall, Elvis Presley en Eric Clapton, allemaal artiesten waarvan ik plaatjes kocht. Ook uiteraard The Beatles, maar die waren toch minder favoriet bij mij, wel kocht ik de solo albums van John Lennon en Paul McCartney. De driedubbelaar 'All Things Must Pass' van George Harrison en ook 'Pictures at an Exhibition' van Emerson, Lake & Palmer draaide ik in die tijd helemaal grijs, tot alle groeven van die platen totaal verdwenen waren. O ja, ook de Bee Gees hadden mijn interesse, maar dat kwam meer door het meisje waarmee ik toen stugge verkering had. Die was helemaal idolaat van Barry Gibb, terwijl ik er toch niet op leek. De verkering was van korte duur, maar ik ben de nummers van Barry Gibb en de zijnen sindsdien wel meer gaan waarderen.

Later ging ik ook luisteren naar de Velvet Underground, Lou Reed, John Cale, Nico, Arno Hintjes, Talking Heads, Julian Cope, The The, Scott Walker, Tom Waits, Frank Zappa, Pink Floyd en vooral Nick Cave. Deze muziek ontdekte ik in de tijd dat ik in een band speelde. Stricoliet heette die band, waar-

over later meer. De muzikale invloeden van de mensen rondom de band waren dus duidelijk aanwezig. Veel concerten meegemaakt en festivals bezocht.

Ook ben ik een paar keer bij concerten geweest van Nick Cave. Ik volg hem al vanaf zijn tijd bij The Birthday Party. Deze man heeft een geweldige stem, mooie teksten en prachtige muziek. Mijn vrouw was in het begin niet zo'n fan van hem, maar intussen vindt ook zij Nick Cave geweldig. Van hem heb ik net zoals van Focus en Golden Earring echt alle albums. Uiteraard heb ik ook veel bootlegs van Nick Cave. De kwaliteit van het geluid is niet altijd even perfect, maar met een koptelefoon op is het net of je live aanwezig bent bij het concert op de cd. Mijn vrouw zei altijd: "Van die tour heb je toch al een paar cd's?" Daar had ze in principe gelijk in, alleen elk concert was toch weer anders, vandaar toch de aankoop. Samen met mijn vrouw ben ik naar een concert geweest in de Ziggo Dome. We hebben daar een geweldig optreden van Nick Cave meegemaakt. Hij was vrolijk, goed bij stem en zijn band The Bad Seeds was gewoon in topvorm. Het concert was lang, maar tegelijk veel te kort.

Johnny Cash ontdekte ik via een televisie uitzending van het Grand Gala du Disque populaire. Dit was een grote muziekshow waarbij de Edisons (Nederlandse muziekprijs) werden uitgereikt aan nationale en internationale artiesten. De meeste van die artiesten traden die avond ook op. Tijdens het programma in 1972 kwam er plots een man het podium op, geheel gekleed in het zwart en gitaar op de rug. Wat een opkomst en wat een uitstraling. Zonder ook maar één noot gezongen of gespeeld te hebben, maakte hij direct indruk op mij. Die indruk werd groter toen hij ook nog eens ging zingen. De man in het zwart en geweldige donkere stem bleek Johnny Cash te zijn. Mijn platen- en cd-kast zit inmiddels vol met albums van hem.

Nederlandstalige muziek en nederpop hebben ook mijn interesse, zoals DeWolff, Elephant, The Scene, Anouk, The Kik, Stef Bos en Frank Boeijen. Van die laatste heb ik zelfs zijn eer-

ste solo album, met Wout Pennings, uit 1979. Met mijn beide dochters ga ik elk jaar naar een concert van hem. Ik bestel en betaal de kaartjes, anders zitten we op een slechte plaats, zij betalen het eten.

North Sea Jazz in Rotterdam is elk jaar drie dagen feest. Eten, genieten, drinken en veel, heel veel concerten. Bekende en onbekende artiesten, die na afloop gewoon tussen het publiek lopen. Op dit festival heerst een ongedwongen sfeer, waar haast niet bestaat en muzikale gezelligheid de boventoon voert.

Nog steeds koop ik platen of cd's. Leuk dat er andere digitale kanalen zijn om naar muziek te luisteren, maar ik ga nog steeds voor het 'echie'. Op die kanalen is weinig tot geen info te vinden over de uitvoerende artiest(en) en dat maakt het aanschaffen van een plaat of cd meer dan de moeite waard. Ook ga ik een paar keer per jaar naar platenbeurzen. Net als bij het North Sea Jazz festival zijn daar alleen maar gelijkgestemden. We komen allemaal voor hetzelfde, muziek dus. Met elkaar over de muziek praten, tips geven en vooral veel kopen! Te veel, vindt het thuisfront.

Grappig is misschien om te vertellen dat ik bij mijn laatste radioprogramma bij Exxact Barendrecht (28 februari 2023) de vraag kreeg voorgelegd: "Muziek of sport?" Tot ieders verrassing koos ik voor sport. Dat zal u, gelet op het vorenstaande, ook wellicht verrassen. Kijk sport heeft in mijn leven ook een belangrijke rol gespeeld. 22 jaar lang heb ik onder meer een sportprogramma bij Exxact Barendrecht gehad. Honderden sportgasten heb ik mogen interviewen. De gesprekken gingen niet alleen over de prestaties, maar vooral over de mens achter persoon die ik interviewde. Dat heeft me rijker gemaakt. Ik moest kiezen, anders had ik sport en muziek genoemd. Natuurlijk ben ik ooit naar de radio gegaan om muziek te draaien, maar het werd sport. Muziek is van alle tijd, sportmensen en hun verhalen zijn uniek. Daarom koos ik voor sport.